

አማራ ማነው?

(ከጥላሁን አሸናፊ)

April 2012

ኢትዮጵያን በተመለከተ የተለያዩ አቀራረብና ትንታኔ አንዲሁም አቋሞችን ያነገቡ ቁጥር ስፍር የሌላቸው የታሪክ መፅሀፎችና ጥናታዊ ፅሁፎች አሉ። የዚህ አጭር መጣጥፍ ዋነኛ ትኩረት የአሮሞ ወረራና ተስፋፊ ብሔረተኛ ትንተናዎች ከታሪክ ማስረጃ አኳያ እንዴት ይገመገማሉ የሚለው ላይ ያተኩራል።

ፀሀፊው በግልፅ ማሳወቅ የሚፈልገው ማንኛውም የሰው ልጅ ታሪክ አዎንታዊ ጎን ያለውን ያህል አሉታዊ ገፅታዎቹም ምንም ሊደብቁት ቢሞክሩም ግዜውን ጠብቆ መውጣቱ የማይቀር መሆኑን ነው። የበርካታ አሮሞ (ገዳዎች) ወደ ተለያዩ ኢትዮጵያ ክፍሎች በተስፋፋብትና ወረራ ባከሄዱበት ጊዜና በኋላ ለብዙ ሺህ ዓመታት በራሳቸው ቋንቋ፣ ባህልና ልምድ ይመሩ የነበሩ ብሔሮች ከአቅማቸው በላይ በሆነ ሀይል ተውጠዋል፣ አናሳ ሆነዋል እንዲሁም ከነ ጭራሹ ጠፍተዋል። እስካሁን ባነበብኩትና ባየሁት ታሪካዊ ትንተና (99 በመቶ የአሮሞ ብሔረተኛ አቋም ላይ የሚያዘነብሉ ተራኪዎች) ሁሉም በአደባባይ ጉዳዩን በማድበስበስና (ገዳ፣ ገባር፣ ጉድፈቻ) ወዘተ... በሚሉ አቀራረቦች በመጠቀም መስፋፋቱን ሰላማዊ ለማስመሰልና አሉታዊ ገጽታ ለመስጠት ከመጣር አለመቆጠባቸውንና ምናልባትም “የወጋ ቢረሳን” ብቻ የመረጡና “የተወጋ አይረሳ” የሚለውን ችላ እንደሚሉት ተገንዝብያለሁ።

ለመንደርደሪያ እንዲያግዝ በሔረተኞቹ ከሚሉት ልጆምር “ኩሾች ኑቢያ፣ ናይሎ ስሀራን፣ አሞቲክን ጨምሮ የኛ ናቸው፤ ሉሲ ከኛ ዘንድ ስለተገኘች የሰው ዘር መፍለቂያም ነን፤ እርሻ በዚህ ዓለም የተጀመረው በአሮሚያ ነው ይላሉ”። አባባሉ ትረካቸውን ገና ከመጀመሪያው በታሪክ ተመራማሪዎች በኩል ጥያቄ ውስጥ እንዲገባ ያደርገዋል። “ከቋንቋና አርኪዮሎጂ ጥናቶችና ምርመራዎች በቅርብ ግዜ በተገኙት መረጃዎች መሰረት እርሻ የተጀመረው የሰሀራ በረሀ ከመከሰቱ በርካታ ክ/ዘመናት በፊት በኢትዮጵያ፣ በመካከለኛው ሱዳንና በናይጄር ነው።” ሲል Africa Emerging Civilization In Sub Sahara Africa በተባለው የፅሁፍ ክምችት ላይ ተዘግቧል። በኬንያና ኢትዮጵያ ድንበር ላይ አሮሞዎች በታሪክ የመጀመሪያ መኖሪያቸው እንደነበር የሚያረጋግጡና ዛሬ አሮሞዎች የሰፈሩባቸው አብዛኛዎቹ ግዛቶች ከሌሎች የኢትዮጵያ ሕዝቦች በሀይልና በወረራ የተነጠቁ ለመሆኑ በርካታ ምርምርና ጥናትን መሰረት ያደረጉ ፅሁፎች ሞልተዋል። የአሮሞ ነፃ አውጪ ድርጅት በዚህ አባባል አላማውን በሚገልፀው ደበተሩ አይስማማም፣ በተጨማሪ “ሐበሻዎች በዘመናዊ የአውሮፓ መሳሪያ በመደገፍ ማሸነፍ እስከቻሉበት 19ኛው መቶ ክ/ዘ መገባደጃ ድረስ አሮሞ ነፃ ነበር” በሚል አቀራረብ ትግል መጀመሩን ያበስራል። በታሪክ ከብት አርብቶ አደር የነበረውንና ከደቡብ ኢትዮጵያ ተነስቶ ወደ አሁን የአሮሞ ክልሎች ተስፋፍቶ በሌሎች ሕዝቦች መሬት ላይ ሊሰፍር እንደቻለ ያሉትን ተጨባጭ የታሪክ ሀቆችን በማዛባትና በውሸት የፈጠራ ወሬ ያልነበረና ያልተደረገ ታሪክን ከአቀንቃኞቹ ጋር በመሆን መፍፍን ገፍቶባታል። Oromo Migration & Their Impact በሚል ርዕስ የUS Library of Congress ባቀረበው ህትመት በ16ኛው መቶ ክ/ዘ አጋማሽ ... አሮሞዎች በደቡብ ኢትዮጵያ ጫፍ ሰፍረው የነበሩና በኩብት አርቢነት ላይ ተመስርተው በተለያዩ ተፎካካሪ ቡድኖች የሚተዳደሩ ነበሩ። ይህም ለጦርነት ምቹ ሁኔታ ፈጥሮላቸዋል ... በ1550 እ.አ.አ አካባቢ አጥፊ ወረራዎችና መስፋፋቶችን (predatory expansion) በጎረቤቶቻቸው ላይ ፈፅመዋል ...” ሲል ሀቀኛውን ታሪክ ገሀድ አድርጓል። ይህም የሚያመለክተው ከ460 ዓመት በፊት የተጀመረው ወራሪና ተስፋፊ አክራሪ ብሔረተኝነት በ21ኛው ክ/ዘ መልኩን ከ(ገዳ) ወዘተ... ወደ “መገንጠል” ጥያቄ ቀይሮ በመካሄድ ላይ መሆኑን ነው።

በመሰረቱ ዛሬ አሮሞ ተስፋፍቶ የያዘቸው መሬቶች ከ16 ኛው መቶ ክ/ዘ አጋማሽ በፊት አንድም አሮሞ ኖሮበት የማያውቅባቸው ግዛቶች በታሪክ ሀብትነታቸው የእነ ሪያ ዳሞት፣ ማአ፣ ኮሞ፣ መዝገገር፣ ሺናሻ፣ ከፋ፣ የም፣ አማራፊተጋር፣ አርጎባ፣ ደዋሮ፣ ባሊ፣ አዳል(ሀውዳል)፣ ሀረሪ፣ ጉራጌ፣ አፋር፣ ሶማሌ፣ ጌዲዮ፣ ሀድያ፣ ጋፋት፣ ሸካና ሌሎች ናይሎ ስሀራዊና አሞቲክ ሕዝቦች ሲወርድ ሲዋረድ በቋንቋቸው፣ በባህላቸውና ልምዳቸው ተከብረው የኖሩባቸው ለመሆኑ አመለካከት ታሪካዊ ማስረጃዎችን ወደ ጎን በመግፋት ሀቁ ሁሌ ተደብቆና ተድበስብሶ ይኖራል በሚል የተሳሳተ አካሄድ ብሔረተኞቹ መምረጣቸው ዞሮ ወደፊት ለነርሱም ችግር መፍጠሩን አርቀው ያስተዋሉ አይመስልም። ባሁኑ ግዜ በተለያዩ የኢትዮጵያ ክልሎች አሮሞኛ መጠሪያ ስላላቸው ቦታዎች Marco Viganò From Barara To the Indies በሚለው የአርኪዮሎጂ ጥናቱ “ሌላና ባዕድ የሆነው ባህልና ልምድ ባስከተለው ወረራ የአካባቢና ቦታዎች ስሞች ወደ አሮሞኛ ቋንቋ ተቀይረዋል ...” በሚል ካቀረበው ማብራሪያ ጋር እንጂ ከብሔረተኞቹ ትረካ ጋር ማያያዙ ትክክል እንዳልሆነ

መታወቅ አለበት። ለምሳሌ በመልካ ቁንጥሬ ያሉትን የረጅም ዘመን ያላቸው የድንጋይ ትኩረትና ታሪካዊ ቅርሶች በማንኛውም ሳይንሳዊ ስሌት ጨርሶ ከአሮም ጋር ግንኙነት የላቸውም። ቦታውን ከደዋሮና ምናልባትም ከጋፋት ወይም ጉራጌ ሕዝቦች አስፋፈር ጋር ማያያዝ ይቻላል። ምክንያቱም በዛን ግዜ አሮም ኑዋሪነቱ በደቡብ ኢትዮጵያ ጫፍ ኬንያ ድንበር ላይ ብቻ ነበር። ሌላው የዛጉዌና የክርስትያን ኢትዮጵያ ስርአት በ12ኛው ክ/ዘ ማለትም አሮም ባካባቢው መታየት ከመጀመሩ 450 ዓመት በፊት ለመኖሩ በመልካ ቁንጥሬ የአዳዲስ ማሪያም ውቅር (ፍልፍል) ድንጋይ ገዳም፣ በመተሀራ የተገኙት ጥንታዊ የፈላሻ ማምለኪያዎችን ወዘተ... መጥቀሱ በቂ ይመስለኛል። ሌላው በአሮምና ሶማሌ ብሔረተኛ ተራኪዎች መሀል ያለው የአዋሽ ወንዝ አካባቢ ጥንታዊ ታሪክ ጭቅጭቅ አንዱ ራሱን የቻለ ትንተና ስለሚጠይቅ በዚህ ፅሁፍ አይቀርብም። ነገር ግን ብሔረተኞች እንደሚያነበንበት ሳይሆን ሁለቱን በተመለከተ H.S.Lewis the origin of the Gala and Somali በሚለው ጥናቱ “በተለምዶ ጋላ በአፍሪካ ቀንድ ከሱማሌ ቀድሞ (በፊት) ሰፍሮ ነበር የሚለው አገላለፅ አሁን ተቀባይነት የለውም።” ያለውንና በርካታ የታሪክ ምሁራን በዚህ ጉዳይ ያቀረቡትን ምርምር ወደፊት በሌላ ርዕስ እመለስበታለሁ። (በጥቅሱ የቀረበው የቃላት ምርጫ የ H.S.Lewis እንጂ የእኔ አይደለም)።

አሁን ለሰለባ ትኩረት የተደረገው የመስፋፈት ጥማት በፀረ- አማራ የፕሮፓጋንዳ ስራና አመቺ ሁኔታ ከተፈጠረ አማራውን በመጨፍጨፍ ግዛቱን መቀራመት ላይ ነው። እዚህ ላይ በርካታ ምሁራንን በማቀፉ የሚወሰድ የአሮም ድርጅት ለምን (ሐብሻዎች) የሚለውን ቃል እንደተጠቀመ ባይገባኝም አረቦች የኢትዮጵያ ሕዝቦች የተደበላለቁ ወይም የተካለሱ መሆኑን መሰረት በማድረግ የአገሪቱን ነዋሪዎች ሊገልፁ የሞከሩበት መጠሪያ ስለመሆኑ ግን አጥተውት አይመስለኝም።

ሁላችንም የምንስማማበት ጉዳይ ኢትዮጵያ ውስጥ ካሉት ብሔር ብሔረሰቦች አለማጋነን ከሁሉም በደም የተዋሀደና የተዋለደ፣ በ16ኛው ክ/ዘ አጋማሽ ጀምሮ ከደቡብ የአገሪቱ ጫፍ ተነስቶ ዛሬ በደዛቸውና በተቆጣጠራቸው ገዥ ግዛት አኳያ በቀዳሚነት የተሳካ መስፋፋት ያደረገው አሮም ቅኝ- ገዢ ብሔረሰብ እንደሆነ ነው። ዋነኛው አነጻጻን ብሔረተኛ ተራኪዎቹን የሚያስደነግጠውና ዛሬ እነርሱ ተጠናክረውና ተደራጅተው “መገንጠል” ላይ ያተኮሩትን ያህል በተራው የዛሬዎቹን ምራብና ምስራቅ ወለጋ ከሚባሉት በአሮም አስከሬ ወረራና መስፋፋት የተገፋውና የተጨፈጨፈው የበርታ፣ ማእና ሌሎችም ብሔሮች አንድ ቀን አብረው ፀረ አሮም ትግል ያነሳሉ ብለው ማሰባቸው ነው። ይህ አንድ ምሳሌ ሲሆን የአሞቲክ አባልና እየቁ ታሪካቸውን በጥልቀት በማወቅ መንቀሳቀስ የጀመሩት ከፊቶች የም ብሔረሰቦች እስከዛሬ ድረስ ሰሚ አጥተውና ተበድለው እንጂ ጂማ በሙሉ የነርሱ እንደሆነና በአሮም ሰለባ ታሪካዊ ግዛታቸውን ስለመነጠቃቸው ድምፃቸውን በአደባባይ ከማሰማት ከንጉሡ ጊዜ ጀምሮ በዝነው አያውቁም። መዝገግጦቻችን ሸካም ብሔረሰቦችም ዛሬ ኢሉባባር በሚባለውም ቦታ ላይ ተመሳሳይ አቋም አላቸው። በባሌና ሀረር ደግሞ ሱማሌዎች አነጻጻን የሚያስበረግግ የይገባኛል ጥያቄ ብቻ ሳይሆን ከብሔረተኛ አሮምዎች ጋር በየአጋጣሚው ግጭቶችን ከማድረግ ያልተቆጠቡና ወደፊትም ፍጥጫው ቀጣይነቱ ጥርጥር የለውም። በአሮም ወረራ ዘመን ዳር ድንበራቸውን የተነጠቁት ዛሬ አናሳ የሆኑት ብሔሮች በፖለቲካ ንቃት እየጎለበቱ በሄዱ ቁጥርና የዘመኑ ስልጣን ተቋዳሽ አካል መሆን በመጀመራቸው አነጻጻን በፃፈው የሀሰት ታሪክና ድርጅታዊ አቋም ተከታይ አክራሪ ብሔረተኞቹ ራሳቸው በከፊቱት በር አሞቲኮቹና ናይሎ ሳህራዎች ስተት ብለው በመግባት የነፃነት አቋም ያነገበ ትግል በመጀመር አሮምዎቹን ወደ መጣችሁበት ተመለሱ ማለታቸው የማይቀረር የወደፊት የታሪክ ሀቅ ነው። ሌሎችም በየተራ ይነሳሉ። ለአሮም ነፃ አውጪ ቡድንና ብሔረተኞችም ጉዳ እንደ ጭራ ከበስተኋላ የሚሆንባቸው ግዜ በህይወት ዘመናቸው በነበረባል እሳት እንደሚያቃጥላቸው ጥርጥር የለኝም። ለምሳሌ Alfredo Gonzales ና Victor Fernandez በቤኒሻንጉል ሕዝቦች ታሪክና ባህል ላይ ባቀረቡት ፅሁፍ “በ1988 (እ.አ.አ) በአሰሳ የተገንጣዩ አሮም ቡድን ታጣቂዎች በብዙ መቶ የሚቆጠሩ አማራዎችን ሲገሉ የበርታ ተወላጆችን ጥቁር አሮም ነን እንዲሉ ሲያስገድዱ በርታዎች እምቢ በማለታቸው በሁለቱ መካከል ግጭት ተፈጥሯል” ። ይህ ጉዳይ አሁን ስር እየሰደደ በመሄድ ላይ ሲሆን በቅርቡ በቤኒሻንጉልና አሮም ክልል ፖሊሶችና ሕዝባዊ ሰራዊት መካከል ተከስቶ የነበረውን ፀብ(ጠብ) ለማርገብ የፌደራል ጉዳይ ሚኒስትሩ ከቦታው ለማስታረቅ ሄዶ እንደነበር በዜና መነገሩ ተደምጧል (2004 ዓ/ም ጥቅምት/ሀዳር)።

እስቲ በተራ ከፍ ሲል የተቀመጠውን አባባል ከታሪክ አኳያ እንመርምር።

ኩሽ ማነው ወይም እነማን ናቸው? በአመዛኙ ታሪክ የሚያስተምረው ጥቁር ቆዳ ያለው ሕዝብ በአፍሪካ የተባዛው ከክ/ዓለሙ በስተምራብ ተነስተው በተስፋፋ (ባንቱዎችና) ከሰሜን ምስራቅ ወደ ምስራቅ በደቡብ አቅጣጫ በተስፋፋት (ኩሾች) እንደሆነ ነው። በመፅሀፍ ቅዱስ ስላለው ዊኪፒድያ ሲያትት “ኩሽ ... የሆነ መጀመሪያ ልጅና የኩሽ ሕዝቦች አባት እንደሆነ ይገመታል። እነርሱም ጣይም የቆዳ ቀለም ያላቸውና በጊዮን ወንዝ አካባቢ በጥንቱ ግምት በምድረ አረብያና ኢትዮጵያ የሚኖሩ ናቸው” ይላል። ይህው

የመረጃ ምንጭ “ኩሽ የሚለው መጠሪያ የመጣው ከምድረ ኩሽ ማለትም (ከዛሬዎ ሱዳንና ከደቡባዊ ግብፅ ከመጣ ጥንታዊ የጎሳ ቡድን) ሲሆን ሁኔታውን ሌሎች ምሁራን ከኢትዮጵያ አይሁዶች ወይም “ቤተ እስራኤሎች” ጋር እንደሚያያይዙት ይጠቁማል። በዚህ ጉዳይ የእስራኤላዊያን ዲያስፖራ ክፍል አንድና ሁለትን ለበለጠ መረጃ መመልከት ይረዳል። ባጭሩ ካገለበጥኳቸው መረጃዎች መረዳት የቻልኩት ኩሽ በዛሬዎቹ ሱዳን (ሰሜንና ሰሜን ምስራቅ)፣ በኢትዮጵያ ሰሜናዊና ምዕራባዊ (በጥቂቱ) ፣ በደቡባዊና ምስራቃዊ (በአመዛኙ)፣ በሶማሊያ፣ በጅቡቲ፣ በሩዋንዳ፣ በታንዛንያ እንዲሁም በአነስተኛ ቁጥር በኬንያና ዩጋንዳ ይገኛሉ። በኢትዮጵያ ብቻ ሲዳማ፣ ጌዲዮ(አ)፣ ኮንሶ፣ ከምባታ፣ ሀዲያ፣ ኢሳና ሌሎች በአጋዴን ያሉ ጎሳዎች፣ አፋር፣ አሮሞ፣ ቤጃ አማራ ወዘተ. ይገኙበታል። አማራውን በተመለከተ ከሌሎቹ የሚለየው ሴማዊ ቋንቋ ተናጋሪ መሆኑና አንዳንድ ምሁራን ከአረቢያ በአዲሲስ በኩል ፈልገው በመምጣት የሰሜኑን ሕዝቦች ከአክሱም ቀደም ብሎና ከዛም በኋላ በደም፣ በባህልና ቋንቋ ስለበረዙት ዛሬ በሀማሴን፣ አካለጉዛይ ሰራዬና በትግራይ ትግራኛ ተናጋሪዎች ጋር ክርስትናን ተቀብሎ በመግፋቱ፣ በተጨማሪም በ13ኛው መቶ ክ/ዘ ለመጀመሪያ ስልጣን ላይ ሲመጣ እንደ ኢዛና ተከታዮች (ዘዕምነገደ ይሁዳ) ብሎ በማወጃ እንጂ ሀቀኛ የዘር ግንዱንና በአፍሪካ ቀንድ ከጥንት ጀምሮ ራሱን ችሎ ሰፊ ግዛት ላይ መኖሩን በተለያዩ ሰበቦች በመካድ የፈጠሩት የውሸት ትንተና መሆኑን ታሪካዊ ማስረጃን መሰረት አድርጌ በሌላ ገፅ እመለስበታለሁ።

የአባይ ስህራዊዎች (ናይሎ ስህራን) እነማን ናቸው? በዚህ ምድብ ያሉት ብሔሮችና ቋንቋዎች በጣም በርካታ ሲሆኑ የሚኖሩትም በምስራቃዊ ሰሃራ፣ በላይኛው የአባይ ተፋሰስ፣ አልፎ አልፎም በቻድና ናይጄሪያ ጭምር በሰፊ ቦታ ላይ ነው። በኢትዮጵያና ሱዳን እንዲሁም በኤርትራ ከሚገኙት መካከል በርታ፣ ማኦ፣ ጉሙዝ፣ ሻኬቾ፣ ኑዌር አኝዋክ፣ መዠንገር፣ ናራ፣ ኩናማ፣ ዲንቃ፣ ባሪ፣ ጎሳቶ፣ ወዘተ. ሲጠቀሱ ታዋቂው የኬንያ ማሳይም የዚሁ ግንድ አካል ነው። በተለይም በሱዳን የጠረፍ አካባቢዎች ይበልጡኑ ከጥቁር አባይ ሸለቆ በስተደቡብ ወለጋና ኢሊባቦርን አካቶ ከእናሪያ ይባል ከነበረው በቀር በመዠንገር፣ በበርታ፣ በማኦና ሌሎች ብሔሮች ለብዙ ሺህ ዓመታት ይኖሩ እንደነበር ታሪክ በማስረጃ ያመለክታል። በዚህ ነጥብ ወደ ኋላ እመለስበታለሁ። በጎጃም ደግሞ በመተከል ጉሙዞች ድሮ ዳሞት ከሚባሉት የዛሬዎቹ ጎጃሞች ጋር ኩታ ገጠም ሆነው በጎንደር ቋራ ወረዳ ካሉት ቀበሌዎች ደግሞ ባንዱ ይኖራሉ።

የአሮሞ አነሳስ መቼና እንዴት ነበር? በዚህ ጉዳይ መላው የታሪክ ተመራማሪ የተቀራረበ አመለካከት ወስደዋል። በመጀመሪያ አሮሞዎች ስፍራው የኖሩት በደቡብ ምስራቅ ኢትዮጵያ ጫፍ በኬንያ ድንበር ብቻ ሲሆን ከብት አርብቶ አደሮች እንደነበሩም ታውቋል። ለምሳሌም እንዲረዳ በቤትዝዌል (አፍሪካ ከ16ኛ-18ኛ ክ/ዘ) በተባለ መፅሀፍ ላይ ያለውንና ደቡብ ኢትዮጵያን አመለካኝ ካርታ ይመልከቱ።

South-east Ethiopia c 1500

በተለይም ከግራኝ አህመድ ወረራ በኋላ የአገሪቱ ክርስትና እንዲሁም ተቀናቃኛቸው እስልምና አስፋፊ ወገኖች በመዳከማቸው የተለያዩ የአሮሞ ጎሳዎች በደቡብ፣ በመሀል፣ በምዕራብና ሰሜን ከፍተኛ ቦታዎች የ(ገዳ) ስርዓት በፈጠረላቸው የጦረኝነት ባህል ከአስራ ስድስተኛው ክ/ዘ አገማሽ ጀምሮ በባሌ፣ በደዋሮ (ከዳውሮ ይለያል)፣ በፊተጋር፣ በሲዳማ (ሙሉ ለሙሉ ያልተሳካ)፣ በአማራ፣ በአዳልና አዋሽ(ጎዋስ) ፣ በአርጎባ፣ በደቡብ፣ በበርታ፣ በማኦ፣ በዳሞት፣ በመዠንገር፣ በኢሳ ሕዝቦች ላይ አስከፊ የሆነ ጭፍጨፋና ወረራ በማካሄድ ቋንቋቸውንና ልምዳቸውን በጉልበት አስፋፍተዋል። ከብሔረተኞቹ በኩል ለምሳሌ ሞሀመድ ሀሰንና ተሰማ ተአ(ጠአ) ይህን አስመልክቶ አሮሞው በወረራቸው ሕዝቦች በኩል (ተሸናፊዎቹ) በደስታና በሰላም በአሮሞ ባህልና ቋንቋ መዋጥን (assimilation) ተቀብለዋል ይሉናል። በወራሪና በተወረረ፣ በገዳይና በተገዳይ፣ አገርንና ሀብትን በሚቀማና በተቀሚ፣ በአጥፊና በጠፊ መካከል መቼ ነበረ ይህ አይን ያወጣ ቅዠት በታሪክ ተመዝግቦ የተገኘው? ስለ (ገዳ) ብዙ ተብሏል። እውነትው ግን ገዳ ገባርነትን ከነቃሉ ጭምር በኢትዮጵያ ያስተዋወቀ በወራሪ ጦር የማዕከላዊ እዝ አመራር ሆኖ ለብሔረሰቡ የተሳካ መስፋፋት ሚና የተጫወተ ከቅኝ ገዢዎች ዋነኛ ስልት ጋር በሚወዳደር ደረጃ በሕዝቦች ላይ ሰለባና ጥፋት ያስከተለ ክስተት ነው። ምንም እንኳን በቀጥታም ባይሆን በተዘዋዋሪ በዚህ ፅሁፍ የተጠቀሱት ብሔረተኛ የአሮሞ ታሪክ ተራኪዎች ሳይቀሩ በትንተናዎቻቸው በማያሻማ ሁኔታ በተለያዩ አቅጣጫዎች የተደረጉትን ወረራዎች ለምሳሌ (የሀርሙፋ ገዳ፣ የሮበሌ ገዳ፣ ወዘተ...) በሚል ገለጻ ማቅረባቸው የስርአቱን (ገዳ) አሉታዊ ጎኖች ራሳቸው ሳይሰቡት መስክረዋል። በናይሎ ስህራዊ በርታዎች፣ በማኦና መዠንገር ላይ የሜጫ (ገዳ) አሮሞ ባደረሱት ጭፍጨፋ የተረፉት ሸሽተው ካገራቸው ማለትም ዛሬ ወለጋና ኢሊባቦር ከተባሉት በመሰደድ ሱዳን ድንበር ስር ተወስነው በአናሳነት እስካሁን ድረስ የመኖራቸውን ሀቅን አነግሞ ሆነ ፀሀፊ ብሔረተኞች ደብቆ መኖርን መርጠዋል። ትሪቶልዚ በዚህ ጉዳይ ኮፒቶፍን ጠቅሶ ሲፀፍ

“በጦርነት የተሸነፉትን ሕዝቦች ወደ ኦሮሞነት ለመዋጥ የተወሰደው ዕርምጃ ፖለቲካዊ አቋምንና ወታደራዊ ሀይልን የተደገፈ እንጂ ሰላማዊ አልነበረም። በትክክል የተደረገው ተሸናፊዎቹን ... ናይሎ ስህራዊያንን ደረጃ በደረጃ መተዳደሪያ ከሆነው መሬታቸው በሜጫ ሰፋሪዎች መፈንገል ነው። ባሁኑ ጊዜ ይህንን የተወሳሰበና አስከፊ ክስተትን ገዳን ምን ያህል (ዲሞክራሲያዊ) ወይም (መደብ አልባ) ሰርዓት ነው በማለት ለመደባበቅ (ለመሸፈን) የሚደረገው ጥረት አይረዳም። ያለፈውን ታሪክ ለማጣራትና እውነቱን ለመገንዘብ ጉዳዩን እንደገና ማጥናት (መጎብኘት) እንጂ ፈጠራና ውሸት ላይ በተመረኮዘ ትረካ (mythologizing) ማድረግ አይገባም።”

ባጠቃላይ ይህን አስመልክቶ ጥናት ማድረግ ከፈለጋችሁ መርድ ወ/አረጋይ፣ አስመሮም ለገሰ፣ አንቷን ዳባዲ ኤ.ትሪዩልዚ ያቀረቧቸውን የታሪክ ትንተናዎች ከነጋሶ ጊዳይ፣ መሀመድ ሀሰንና ሌሎችም ብሔረተኞች ከጻፏቸው ጋር ማወዳደርና የግላችሁን ማጠቃለያ መስጠት ትችላላችሁ። (በተጨማሪ በዚህ ፅሁፍ ተጠቃሽ የሆኑትን ምንጮችና ሌሎችንም ታሪካዊ ማስረጃዎች ማገናዘብ ጠቃሚ ነው)

Oromo migration in the 6th century

አማራን በተመለከተ ሁላችሁም እንደምታውቁት ሕወሀት ማዕከላዊ የፖለቲካ ስልጣን ሲጨብጥ ፀረ-አማራ አቋም ባደባባይ በማናፈስ የተቀሩትን ብሔሮች ከጎኑ በማሰለፍና አማራውን በማስመታት ለአገዛዙ ጠንካራ መሰረት ለመጣል ችሏል። በዚህ አንገፍጋሬ የዘር ማጥፋት ወንጀል በተፈፀመበት ወቅት የሁኔታዎቹ አካሄድ ወደ እርስ በርስ ጦርነት አምርቶ ውጥንቅጥ ውስጥ ላለመግባት መአሕድ ተቋቋመ። ይህ ክስተት በቴሌቭዥን በመለሰ ዜናዊ፣ በፕሮፌሰር መስፍንና በሌሎች መካከል የአማራ ብሔረሰብ አለ ወይም የለም የሚል እሰጣ ገባ አስከትሎ ነበር። ፕሮፌሰሩ “አማራ ብሔረሰብ ሳይሆን አማርኛ ተናጋሪ አለ” ብለው መደምደማቸውን ማንም አይረሳውም። ይህ አባባል በውቅቱ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ቆሸት አንድዷል። በዘር ላይ የተመረኮዘ አላማ ለሚያራምዱ ድርጅቶችና ብሔረተኛ ተራኪዎቻቸው ግን አባባሉ አስፈንጠኛቸዋል። ነገር ግን እነዚህ ቡድኖች ራሳቸው “መመሪያ” ብለው ያተሟቸውን ሰነዶች መለስ ብለው በክርክሩ ወቅት መመልከት ተስዷቸዋል።

እኔ ግን ላስታውሳቸው እሻለሁ። ለምሳሌ ሕወሀት “ትግሪኛ ተናጋሪ ሁሉ ትግሬ ነው” አነግሞ “አሮምኛ ተናጋሪ ሁሉ አሮም ነው” ሌሎችም በተመሳሳይ ሁኔታ እንወክለዋለን ስለሚሉት ሕዝብ እንደዚህ በማለት አውጆዋል። የዚህ ፅሁፍ አቅራቢ ግን ስሜታዊነትን ወደ ጎን በማድረግ ሰውዬው (ፕሮፌሰሩ) ለምን በራሳቸው ታሪክ እንኮፍ ለመትከል እንደወሰኑ የሚከተለውን እንዲፅፍ አነሳሰብናታል። ፕሮፌሰሩ በክርክሩ ላይ በበኩላቸው የነዚህን ሀይሎች ወንጌል በመጥቀስ ለማስተላለፍ የሞከሩት መልእክት በተዘዋዋሪ “አማርኛ ተናጋሪ ሁሉ አማራ ነው” ብለው ለማስቀመጥ የሞከሩት ልክ እንደ ተቀሩት ጎጠኞች “አማርኛ” የሚናገር ኢትዮጵያዊን ሁሉ አማራ ነው ወደሚል አቀራረብ ለማመልከት እንጂ “አማራ የሚባል ብሔረሰብ የለም” ለማለት ፈልገው የወሰዱት ግላዊ አቋማቸው አይመስለኝም። እዚህ ላይ አንባቢ የራሱ አመለካከት እንዳለው ይገባኛል። ተከራካሪዎቹን ለስማ አባባላቸው በግዜው ግልፅ ባይሆንም አመለካከታቸው ግን ፕሮፌሰሩን ጨምሮ በተመሳሳይ “አንድ ቋንቋ የሚናገር ሕዝብ ትግሪኛ ትግሬ፣ አሮምኛ አሮም፣ አማርኛ አማራ ነው ወዘተ...” የሚል ስለነበር “ከዝንጀሮ ቆንጆ ምን ይመራርጡ” እንደሚባለው ተከራካሪዎቹ በሙሉ በብሔረተኝነት አመለካከታቸው አንዱ ካንዱ የሚተናነሱ ሆነው አላገኘኋቸውም። የአማራ ታሪካዊ አመጣጥ፣ የአማራ ሕዝብና ቋንቋ እንዲሁም መሰረታዊ ግዛቶቹ በጌምድርና ሰሜን ጎጃም፣ አንጎት(ያሁኑ ወሎ)ና ሸዋ መሆናቸው በተጨማሪም ታሪካዊ ጥናቶችና ማስረጃዎች ተረጋግጧል። ይህ ማለት ደግሞ አማራው በግዛቱ ሁሌ ቀዳሚውን ሚና ይጫወት እንዳልነበርም ግልፅ ነው። ለዚህም የዛጉዌ አገዛዝን የአገዎች፣ በሸዋ ምስራቅ ዳርቻ የኢፋት ሱልጣናዊ አስተዳደርን በዋነኛ ምስሌነት መጥቀስ ይቻላል። በዚህ ጉዳይ ሪቻርድ ፓንክረስት The Ethiopian Borderlands በሚለው መፅሀፍ “እንደ አል ኡማሪ አገላለፅ ኢፋት ከኢትዮጵያ የእስልምና ተከታይ ጠ/ግዛቶች ትልቁ፣ ሀብታምና ኗሪዎቹም ሀበሽኛ ተናጋሪዎች ነበሩ ያለው ምናልባት አማርኛ ተናጋሪዎች መሆናቸውን ለመግለፅ አስቦ ያለው ነበር” በሚል አቀራረብ አስቀምጠውታል። ዛሬ በሸዋ ይፋቴዎች በአመዛኙ ክርስትያኖች ቢሆኑም አነስ ቢሉም እስላሞችም አሉባቸው። ባህላቸውና ቋንቋቸው አል ኡማሪና ፓንክረስት እንዳስቀመጡት አማርኛ ነበር፤ አሁንም ነው። አገዎች ግን በበኩላቸው ጥንታዊና የቅድሚያ መሰረታዊ አሰፋፈር በመላው ሰሜናዊ ኢትዮጵያ ያላቸውና በራሳቸው ቋንቋ ለብዙ ሺህ ዓመቶች በመጠቀም የኖሩ የበርካታ ታሪክ ባለቤቶች ናቸው። የአማራው ዝርያ ምንጭና አማራም የበህር ልጃቸው ለመሆኑ ጥርጥር የለውም። International Encyclopedia of Linguistics ላይ ዊሊያም ፍራውሊ እንደጻፉት “ያለምንም ጥርጥር (certainly) በጥቁር አባይ በስተሰሜንና በቤሽሎ ተፋሰስ አቅራቢያ በዛሬዎቹ በጌምድርና ወሎ አማራ የሚባል ጥንታዊ ግዛት ነበር ...” ብለው ቋንቋን መሰረት ያደረገና ሌሎች ታሪካዊ ሀቆችን ተንትነው አስፍረዋል። ሮላንድ አሊቨር ከፍ ሲል የተጠቀሰውን አጠናክሮ በሚከተለው አባባል ገልጾታል “በአማራ ድሮ

ክርስትያኖች በፃኛው ክ/ዘ ሲሰፍሩ በዘገቡት ማስረጃ አማራ ተብሎ የሚጠራ ከነርሱ የተለየ ጎሳና ቋንቋ የሚናገር ህዝብ በተከታይ ወንዝና በምስራቃዊ ሸለቆ ባሉት የአባይ ገባሮች መካከል ስለመኖሩና ይህም ተተኪ የሌለውና ጠቃሚ መረጃ (invaluable note) በአቡነ ተ/ሀይማኖት ገድልና ማስታወሻ ተጠብቆ እንደሚገኝና መረጃውም የአቡነ የቅም ቅም አያቶች ከ18 ትውልድ በፊት ዳውንት በሚባል የአማራ አገር መስፈራቸውን ያመለክታል።” ይህም የታሪክ ተመራማሪ አማራዎች በፃኛው ክ/ዘ ከክርስትና ጋር መተዋወቅ ቢጀምሩም ለበርካታ ዘመናት በተለያዩ ነገሮች አማኒዎች (አማኞች) እንደነበሩ በሰፊው ዘግቧል። በአማራ የመጀመሪያው ገዳም የተመሰረተው በድሮው አንጎት (የዛሬው ወሎ) ሐይቅ ከ12 ክ/ዘ ወይም አንድ ሺህ አንድ መቶ ዓመት በፊት ከአክሱም ተሰደው በመጡ ሰዎች እንደሆነ ይነገራል። ከፍ ሲል የተጠቀሰው ተመራማሪ አያይዞም “በአንጎት የሐይቅ ደሴ ገዳም የምስረታ ታሪክ በዘጠነኛው ክ/ዘ እንደሆነና ባቅራቢያው የሚገኘው ቤተክርስቲያን (ተ/ሀይማኖት) ከተሰራ 720 ዓመት በኋላ በሙስሊም ጦር (ግራኝ ወረራ) እ.አ.አ በ1532 መቃጠሉን የታሪክ ዘጋቢ ለነበረው አህመድ ኢብራሂም ተነግሮት ነበር” በሚል ሁኔታውን ለማብራራት ተጠቅሟል። (በዚህ ጥቅስ በቅንፍ የተቀመጡት በራሴ ለመረዳት እንዲያመች አካትቻለሁ)። ሆኖም በላስታ ያለውንና አስደናቂውን የአቡነ መርቆሪዮስ ውቅር ድንጋይ ገዳም ስንመለከት ከ አንድ ሺህ አራት መቶ ዓመት በፊት በአክሱሞች ዘመን መሰራቱ (ከዛጉዌ መግነን አስቀድሞ) ምናልባትም አማራ ውስጥ ክርስትና የሮላንድ አሊቨርና ሌሎችም ጥናቶች ከሚሉት 300 ዓመት ቀድሞ ገብቷል ማለትም ይቻል ይሆናል የሚል አቀራረብም አለ። ዛሬ በሐይቅ የእስጢፋኖስን ገዳም ለሚጎበኝ በጥንት አማራው በዘንዶ አማኒ (አማኝ) እንደነበር አመለካከት የሆኑና ለሚመለከሉት ዘንዶ መስዋዕት ማቅረቢያ የአርኪዮሎጂ ቅሪት ቁሳ ቁሶች በክብር ተጠብቀው ስለሚገኙ መመልከት ይቻላል። በዚህ ነጥብ መካተት ያለበት ደግሞ ዳሞትና ጋፋት ከአማራ ጋር የነበራቸው የግዛት፣ የባህልና የቋንቋ ትስስር ነው። ባሁኑ ወቅት ከአባይ ሸለቆ በስተደቡብ የሚገኘው ከአሮሞ ወረራ በኋላ ወለጋ በተባለው ሰሜናዊና ሰሜን ምዕራባዊ መሬቶች ጥንታዊ የዳሞት ሕዝብ ሰፍሮ የኖረባቸውና ያስተዳደራቸው ናቸው። በአቡነ ተ/ሀይማኖት ገድል ተፅዕኖ የሚገኘው ማስረጃ ደግሞ የዳሞት ድንበር እስከ ጀማ(ጃማ) ወንዝ የዘለቀና ዛሬ ምዕራብ ሸዋና ሰሜን ሸዋ ተብለው በአሮሞ ውስጥ እንዲከካተቱ የተደረጉትን ግዛቶች የሚያጠቃልል እንደሆነ በአስረጅነት ሰፍሯል። ዳሞት በዘር ግንድ፣ በባህል፣ ልምድና ሀይማኖት የአገውና የአማራ ደም ያላቸውና ቋንቋቸውም የአገውና አማርኛ ቅይጥ ወይም በክርስትና ከአክሱም ወደ ታች መስፋት በተነሳ ግዕዝ ተናጋሪዎች እንደሆኑ ታሪክ ይጠቁማል። ጋፋት በመሰረቱ አማራ ሲሆን ቋንቋው ራሱ አማርኛ ሆኖ በተለያዩ ማህበራዊ ጉዳዮች ላይ (ክሪዮል) ወይም የወፍ ቋንቋ አጥብቀው በልምድ ሲወርድ ሲዋረድ ይጠቀሙ እንደነበር በጥናት ተረጋግጧል። እዚህ ላይ ጋፋት ሞቷል የሚባለው የወፍ አፍን መሰረት ያደረገ የነበረው መግባቢያዊ ስልትና ልማድ መጥፋቱን የተንተራሰ እንጂ የሕዝቡን ታሪካዊ የዘር ግንድና ባህል በተጨማሪም የቋንቋውን ይዘት፣ ቅርፅና መገለጫ 99 በመቶ አማርኛ መሆኑን ያላገናዘበ ድምዳሜ እንደሆነ ተመራማሪዎች ደርሰውበታል። ዎልፍ ሌሰላው የትባሉት የቋንቋ ተመራማር የጋፋት ሰነዶች በሚለው 50 ዓመት በፈጅ ጥናታቸው እንዳጠቃለሉት “የቋንቋ ጥናት አዋቂን ሊሰበውና እንድያውቀው የምሻው በምርምሪ በጋፋት ነጋዴዎች፣ ቀልደኞች (አዝናኚዎች)ና ውቃቢ ያለባቸው ሁሉ አማርኛ ተናጋሪዎች ሲሆኑ ለስራቸው መጠቀሚያ (professional purposes) ቢበዛም ቢያንስም አርቲፊሻል ቋንቋ ይጠቀሙ እንደነበር ነው።” በዚህ ነጥብ ላይ በአማርኛና ጋፋት መካከል ልዩነት አለመኖሩን ማወቅ ካስፈለገ (Gafat Swadesh List the Rosetta Project) መመልከት በቂ ይመስለኛል። ይህ ሰነድ ቃል በቃል ጋፈትና አማርኛ አንድ መሆናቸውን በማያሻማ መልኩ አጠናቅሮ አቅርቦታል። የጋፋትን ግዛት በተመለከተ ሮናልድ አሊቨር የሚከተለውን ፅፏል “...ሁሉም ጥንታዊ መረጃዎች እንደሚያመለክቱት ጋፋት የሚገኘው በዋነኛው አዋሽ ወንዝ ጅረትና (headwaters) በአባይ ወንዝ ሸለቆ መካከል ነው። ... አንዳንድ የጋፋት ጎሳዎች ከታችኛው የጀማ (ጃማ) ወንዝ አካባቢ እስከ ሙገር ወንዝ ... የግማሽ ጨረቃ ቅርጽ ያለውን ሰፊ መሬት ... ወደ ምዕራብ በመካከለኛው ዘመን ዳሞት እስከ ጉደር ወንዝ ይደርሳል።” ይህን ሁሉ መዘርዘር አስፈላጊ የሆነበት ምክንያት የአማራ ሕዝብ በውስጡ በርካታ ጎሳዎች እንደሚገኝውም ብሔረሰብ አካቶ የያዘና አንድ ወጥ አለመሆኑን ለማመልከት አስፈላጊ ሆኖ ስላገኘሁትና ማንም በዚህ ነጥብ ሲወያይ ባለመስማቴም ጭምር ነው። ለምሳሌ በታሪክ ደምቢያ፣ ወገራ አንጎት(ያሁኑ ወሎ) ፣ ጎጃም፣ መንዝ፣ ተጉለት፣ ቡልጋ በራሳቸው የሚተዳደሩ አማራዎች እንደነበሩ ከብዙ በጥቂቱ መጥቀስ ይቻላል። በተጨማሪም የአማራውን ታሪካዊ የግዛት ስፋትና አሰፋፈር በማያሻማ ሁኔታም ማስቀመጡ ካለንበት ተጨባጭ እይታ አኳያ አስፈላጊ ሆኖ ስላገኘሁት ነው። አማራ ከአረብ አገር ፈለሰ የሚባለው ደግሞ ስለትከክለኛነቱ አሳማኝ ታሪካዊ ማስረጃ ያልተገኘበትና በጥናት ላይ ያልተመረከዘ አገላለጥ ለመሆኑ ጠቋሚዎች አሉ። ይህንን ፅሁፍ አማራ ኩሽ ነው ብዬ ነበር የጀመርኩት። እንደሚታወቀው ሁሉም የአረብ ታሪክ ፀሀፊዎች ማለት ይቻላል አንድ ጥንት ግሪኮች ኢትዮጵያን የኩሽ አገር ብለው እንደሚጠሯት ማንም ያውቃል። ለዚህም ዲዩደረስ ሲኩለስን (90-21ክ/ል/በ)፣ ሄሮዶቶስ(490- 425 ክ/ል/በ) ወዘተ. መጥቀስ በቂ ነው። እዚህ ላይ ግልፅ መሆን ያለበት ኢትዮጵያ የሚለው መጠሪያ ሰፊ ግዛትን ከደቡብ ግብፅ ጀምሮ

እስከ መላው የአፍሪካ ቀንድ በድሮ ጊዜ ይሸፍን እንደነበር መታወቅ አለበት። Myth, Hypotheses and Facts በሚለው ታሪካዊ ትንተና “የኩሽ ሕዝቦች በጥንት ጊዜ በመላው አረቢያ፣ ደቡብ ሜሪፖታሚያ፣ ኤላምና እስከ ሕንድ ድረስ ይኖሩ ነበር” ይላል። በዚህ ፅሁፍ “ደቡብ አረቦች በመጀመሪያ (originally) ኩሾች (ኢትዮፒክ) ነበሩ። ጥንታዊ ሳባዊያን ከኑቢያኖችና ሀበሾች ጋር የቅርብ ዝምድና (closely related) ነበሩ” ይላል። አማርኛ መሰረቱ ግዕዝ በመሆኑና ፊደሉ ደግሞ አሲራዊያን አረቦችን ወደ ሴምነት ከለዋጧቸው በኋላ በተፈጠረው ቋንቋ ጋር ስለሚወራረስ በተጨማሪም አክሱማዊያን ስልጣኔያቸውና በደምም ወዘተ. ከመካከለኛው ምስራቅ (አረቢያን) ጨምሮ ስለሚዛመድ፣ አማራው ደግሞ በጉርብትና ካለው ኩታ ገጠምነት የተነሳ በባህልና ሀይማኖት ተከታይ ሆኖ ስለተገኘ (አማራውን) ሴማዊና መጤ ነው የሚለው አገላለፅ መሰረት የለውም። ለምሳሌ አገሮች ቀሚርንና ሌሎቹን ጨምሮ ልክ እንደ አማራው በአክሱሞች ባህልና ሀይማኖት ተከታይ ቢሆኑም ቋንቋቸው ኩሽ ስለሆነ ከሴም ጋር በተያያዘ ስማቸው ሲጠራ አይሰማም። ኮድካ ሰማሊንግ አልቢድል Ethnic groups of Ethiopia ብሎ ባቀረበው ፅሁፍ “አማራ ልክ እንደ አፋር ኩሽ ሲሆን አማርኛ ቋንቋው ግን ... ከሴም ቋንቋዎች ጋር ይመደባል ... ለፅሁፍ የሚጠቀምበት ፊደሉም ከ2ሺህ ዓመት በላይ ያስቆጠረና በጥንታዊ አረብ አፃፃፍ ላይ የተመሰረተ ነው” ሲል አብራርቷል። ባጭሩ እንግሊዝኛ ተናጋሪዎች የሆኑ አፍሪካዊያን፣ አረብኛ የሚናገሩ ሰሜን አፍሪካዊያን፣ ስፓኒሽ ተናጋሪ ደቡብ አሜሪካኖች፣ ፈረንሳይኛ የሚጠቀሙ አፍሪካዊያንና የሩሲያን ቋንቋ የሚናገሩ የድሮው ሰብዓት አካል የነበሩ ሁሉ ወዘተ. እንግሊዞች፣ አረቦች፣ ስፓኖች፣ ፈረንሳዮች ሩስያዎች ወዘተ... እንዳልሆኑ ስለሚታወቅ አማራን ከአክሱሞችና ተወላጆቻቸው በማያያዝ ሴምና አረባዊ ማድረግ ትክክል አይደለም። በ7ኛው ክ/ዘ አካባቢ የአክሱም ሀይልና ሀብት በአረቦች በቀይ ባህር፣ ኤደን የባህረ ሰላጤ፣ በመካከለኛው ምስራቅና ግብፅ ወዘተ... ድልን በድል መቀዳጀትና ሀያል መሆን አክሱም በከፋ ሁኔታ እንዲዳከም ተገዷል። Kingdom of Africa Cradle of Civilization and Humanity በሚባለው መፅሀፍ “በአክሱም መዳከም ተጠቅመው የቤጃ ሰዎች ወደ (አክሱም) ሲዘምቱ አክሱሞች በበኩላቸው ወደ ኢትዮጵያ ከፍተኛ ቦታዎች የነበሩ በትናንሽ ግብርና ተዳዳሪዎችን በማሸነፍ በአማራ ስፍራዋል።” ይህ በግልፅ የሚያመለክተው ልክ እንደ አቡነ ተክለሀይማኖት ገድል አማራ ከአክሱሞች የተለየና ከየመን ወይም አረብ አገር ፈልጎ ያልመጣ መሆኑን ነው።

በአጠቃላይ በተለያዩ ጊዜዎች ገነው የነበሩት አክሱሞች ዛግዌ፣ አዳል (ሀውዳል) በተለይም በግራኝ ዘመን፣ የኦሮሞ ወረራ ወዘተ. በአማራው ላይ አዎንታዊና አሉታዊ ተፅዕኖዎች አሳድረዋል። ለምሳሌ ከክርስትና ሀይማኖት ጋር በተያያዘ የተከተለው መተዋወቅና የአማርኛ ቋንቋ መገልበት እንዲሁም በንግድ ልውውጥ መጠቀምና አቅምን ማጠናከር ለአማራው የጠቀሙ ከስተቶች ሲሆኑ በተለይም ከግራኝ በኋላም በኦሮሞ ወረራ የብዙ መቶ ሺህና ከዛም በላይ አማራዎች መጨፍጨፍ፣ የገዳሞችና ታሪካዊ ንብረቶች መውደምና የቅርስ መሬት(ታሪካዊ ግዛት) በሀይል መነጠቅና የመሳሰሉት አፍራሽ ተፅዕኖዎች ናቸው። ከፍ ሲል በተጠቀሱት ጉዳዮችና ሌሎችም ንክኪዎች ሳቢያ አማራው ከተለያዩ ህዝቦች፣ ባህልና ልምዶች ጋር በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ እንዲተዋወቅና እንዲዋለድ አስገድዶታል። ስለዚህ James Minahan, Minatu e Empires ... በሚለው ፅሁፍ “የዛሬው አማራ የሴም፣ የሀምና የጥቁር አፍሪካ ድብልቅ የመደብ ጀርባ ያለው ነው።” ሲል ሀቁን አቅርቧል። በአማራው ላይ ወረራና የግዛት መስፋፋትን ተገኑ ስለደረገው ኦሮሞ Richard Pankhurst በዚህ ፅሁፍ በጠቀሱት መፀሀፋቸው እንደሚከተለው አቅርበውታል “እ.አ.አ ከ1562-1570 በሉባ ሀርሙፋ አማካኝነት ወደ አማራ እስከ በጌምድርና አንገት ዘልቀዋል። ... እ.አ.አ. 1570-1578 በርበሌ የሉባ መሪነት ኦሮሞ ተዋጊዎች ሸዋን አውድመው ጎጃም ድረስ ገብተዋል። በወቅቱ የኦሮሞ መስፋፋት በአፄ ስርፀ ድንግል ዝዋይ ላይ የጋላ ጦርን ጠንክረው ተዋግተው ወደ ደቡብ ምስራቅ አቅጣጫ አባረዋቸው ነበር። ነገር ግን እ.አ.አ ከ1586 – 1594 የኦሮሞ ግፊትና መስፋፋት በሙሉታ የሉባ መሪነት ቀጥሎ አብዛኛው ሸዋና ዳሞት በቀጥጥራቸው ስር ውለዋል።” በዚህ ፅሁፍ በርካታና ግልፅ ታሪካዊ ክስተቶችን በማቅረብ የመንደርደሪያ ማስረጃዎችን በማመላከት ለደጋፊና ተፃራሪ ፀሀፊዎች ወደፊት መወያያ እንዲሆን ሁኔታዎችን ለማመቻቸት ተሞክሯል። በአማራው ላይ በ16ኛው መቶ ክፍለ ዘመን አጋማሽ የተጀመረው የኦሮሞ ወረራ፣ መስፋፋትና ጭፍጨፋ አሁንም በአነግ አማካኝነት ቀጥሎ በመካሄድ ላይ መሆኑን በዝርዝርና በማስረጃ አስደግፌ በሌላ ፅሁፍ እመለስበታለሁ።

(ጸሃፊውን በዚህ ኢሜል ማግኘት ይቻላል Telaashenafee74@yahoo.com)